

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatele **T.-M. CZ, s. r. o.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Folprechtem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Jeremiášova 18, za účasti **Celního ředitelství Praha**, se sídlem v Praze 1, Washingtonova 7, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2006, č. j. 7 Ca 79/2004 – 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 4. 2006, č. j. 7 Ca 79/2004 - 30 zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha (dále jen „celní ředitelství“) ze dne 23. 2. 2004, č. j. 5238-03-21, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru Celního úřadu Praha III ze dne 13. 3. 2003, jímž bylo stěžovateli doměřeno clo ve výši 150 515 Kč, daň z přidané hodnoty ve výši 7526 Kč a penále z prodlení ve výši 31 609 Kč. Městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že celní úřad není povinen ověřovat údaje v celním prohlášení při přijetí tohoto prohlášení, které může být celním orgánem přijato i bez ověřování údajů. Celní orgány jsou oprávněny provést následnou kontrolu po propuštění zboží a na jejím základě i doměřit clo. Za správnost údajů obsažených v celním prohlášení proto odpovídá deklarant a celní úřad je oprávněn ověřovat správnost přijatých celních prohlášení. Předmětné zboží stěžovatelem deklarované v jednotné celní deklaraci jako zboží patřící do podpoložky 2101 20 98 Kombinované nomenklatury, bylo proto právem podrobeno kontrole celního úřadu, v rámci které byly k analýze v Celně technické laboratoři odebrány vzorky dováženého zboží. Podle městského soudu podstata sporu spočívá v posouzení, zda celní orgány při zařazení předmětného zboží do příslušné nomenklatury celního sazebníku postupovaly v souladu s příslušnými předpisy. Celní orgány měly za to, že zboží deklarované stěžovatelem mělo být zařazeno do podpoložky 1701 91 00, kdežto stěžovatel se domníval, že mělo být zařazeno

do podpoložky 2101 20 98. V dané věci byly dováženým zbožím granulované čaje s příchutí, u nichž bylo zjištěno, že jde o směsi složené z různých složek, v různém procentuelním či hmotnostním podílu. Městský soud po podrobném rozebrání a vyhodnocení Všeobecných pravidel pro interpretaci Harmonizovaného systému dospěl k závěru, že celní ředitelství rozhodlo o odvolání stěžovatele v souladu s právními předpisy. Správně přistoupilo k aplikaci Všeobecného interpretačního pravidla č. 3b), které řeší zařazení směsí, zboží složených z různých materiálů nebo vytvořených z různých částí a zboží v soupravách (sadách) upravených pro drobný prodej, které nemohou být zařazeny podle pravidla 3a), a to tak, že se zařazují podle materiálu, části nebo výrobku, které jim dávají jejich podstatné rysy, je-li možno je určit. Analýzy Celně technické laboratoře, jejichž výsledky nepopřely ani závěry zkoušek a znaleckého posudku předložených stěžovatelem, totiž prokázaly, že zjištěné množství čajového extraktu ve zkoumaných vzorcích bylo tak malé, že nedávalo dováženému výrobku takový podstatný rys, aby byl výrobek hodnocen jako přípravek na bázi čaje. Oproti tomu množství aromatizovaných cukrů s převládajícím množstvím sacharózy charakterizovaly předmětný výrobek, tak, že svými podstatnými rysy vyhovuje znění podpoložky 1701 91 00 „Třtinový nebo řepný cukr a chemicky čistá sacharóza, v pevném stavu: ostatní, s přísadou aromatických přípravků nebo barviva“, do níž jej zařadily celní orgány.

Stěžovatel v kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě namítal, že jak ze strany celního ředitelství, tak městského soudu došlo k pochybení a že jsou plně dány důvody pro podání tohoto mimořádného opravného prostředku podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel vytýká městskému soudu nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky. Jak celním ředitelstvím, tak i městským soudem byl nesprávně aplikován celní sazebník a související Všeobecná pravidla pro interpretaci Harmonizovaného systému (dále „HS“). Stěžovatel má za to, že ve vztahu k správnému celně tarifnímu zařazení dovezeného zboží deklarovaného jako „granulované čaje s příchutí“ je podstatná především správná aplikace výkladového pravidla 1 a výkladového pravidla 3a) Všeobecných pravidel pro interpretaci HS, podle něhož se postupuje prioritně u celně tarifního zařazování zboží, které lze podle výkladového pravidla 2b) nebo jiných důvodů zařadit prima facie do dvou nebo více čísel. Podle výkladového pravidla 3a) má být postupováno prioritně takto: číslo, které obsahuje nejspecifičtější popis, má přednost před čísly s obecnějším popisem. V případě dováženého zboží je nejspecifičtějším popisem přípravek na bázi čaje, tedy tak, jak zboží zařadil. V tomto případě se při zařazování postupuje podle pravidla 3a) a dovážené zboží má být zařazeno do čísla 2101 20 98 00, neboť výtažek z černého čaje dává zboží podstatný charakter. Městský soud však akceptoval výklad celních orgánů a dovodil, že naměřené hodnoty výtažků z čaje u dováženého zboží jsou tak nízké, že nedovolují zařadit toto zboží do podpoložky celního sazebníku 2101 20 98 00 jako přípravek na bázi koncentrátů z čaje. Celní sazebník však nestanoví u přípravků na bázi čaje pro obsah složek jako je kofein, theobromin ani žádné množstevní limity. Stěžovatel je toho názoru, že pokud by zákonodárce sledoval záměr rozlišit zařazení přípravků na bázi čaje do tohoto čísla a nebo do čísla jiného podle obsahu těchto složek, rozhodně by takový limit byl v zákoně uveden. Městský soud se plně ztotožnil i s výkladem Všeobecných pravidel pro interpretaci HS uplatněném celními orgány, který při popření toho, že dováženému zboží dává podstatný charakter právě obsah čajového extraktu, a proto bylo správně celně tarifně zařazeno do podpoložky celního sazebníku 2101 20 98 00, nijak nezkoumal, jaké číslo celního sazebníku v tomto případě obsahuje nejspecifičtější popis dováženého zboží ve smyslu výkladového pravidla 3a). Stěžovatel má za to, že nejspecifičtějším popisem dováženého zboží, pokud by obsahovalo výtažek z rostliny čaje v takovém množství, že mu nedávalo podstatný charakter, a které splňovalo zároveň podmínky uvedené v interpretační poznámce ke kapitole 21 ve znění

platném v roce dovozu zboží je: přípravek ve formě granulí, obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou s tím, že takovýto přípravek je určen ke konzumaci jako nápoj („čaj“) po smíchání s vodou. Tento nejspécifičtější popis obsahuje při správné aplikaci výkladového pravidla 1 Všeobecných pravidel pro interpretaci HS znění čísla 2106 90 98 HS - celního sazebníku a odpovídající interpretační poznámky ke kapitole 21 HS v textaci platné v roce dovozu předmětného zboží. Městský soud se plně ztotožnil i s nezákonným postupem celního ředitelství tak, že neaplikoval díky výkladového pravidla 3a), jehož použití při nalezení čísla s nejspécifičtějším popisem nedovoluje postupovat dále podle pravidla 3b), a pominul ve svém postupu znění pravidla č. 1. Názvy tříd, kapitol a podkapitol mají pouze orientační charakter, pro právní účely jsou pro zařazování směrodatná znění čísel a odpovídajících poznámek ke třídám nebo kapitolám, jakož i následujících pravidel, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak. Tím, že kapitola 21 celního sazebníku obsahuje interpretační poznámku, která definuje, co rovněž patří do podpoložek 2106 90 92 a 2106 90 98, je zcela zřejmé, že názvem zboží patřícího do podpoložky 2106 90 98 není všeobecný výraz „Potravinové přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté – ostatní – ostatní - ostatní“, ale „Výrobky, které jsou potravinovými přípravky jinde neuvedenými ani nezahrnutými“, jež jsou ve formě granulí obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou. Tyto přípravky jsou určeny ke konzumaci jako nápoje („čaje“) po smíchání s vodou. Nejspécifičtějším popisem zboží, které by obsahovalo výtažek z rostliny čaje v takovém množství, že mu nedávalo podstatný charakter, je tedy právě přípravek ve formě granulí obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou s tím, že takový přípravek je určen ke konzumaci jako nápoje („čaje“) po smíchání s vodou. Proto pokud by dovezené zboží bylo posuzováno tak, že obsahovalo výtažek z rostliny čaje v takovém množství, že mu nedávalo podstatný charakter, bylo však přítom ve formě granulí, obsahovalo kromě výtažku z rostliny čaje také cukr, kyselinu askorbovou a kyselinu citrónovou a bylo určeno ke konzumaci jako nápoje - čaje, mělo být zařazeno do podpoložky (čísla) 2106 90 98. Pokud jde o řízení před správním orgánem, toto vykazuje vady popsané v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a již pro tyto v podané žalobě důvodně vytýkané vady řízení před správním orgánem (str. 4 a 5 žaloby), měl městský soud napadená správní rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení. Správní orgány a městský soud ani nevzaly v úvahu, co se rozumí esencí, ačkoliv odlišnost pojmů výtažek a esence je zřejmá a pro vyřešení uvedených právních otázek významná. Je tomu tak proto, že v kombinované nomenklatuře je pod č. 2101 20 92 uvedeno „přípravky na bázi výtažků, esencí nebo koncentrátů čaje nebo maté“ a čajová esence již nemusí obsahovat veškeré látky v obvyklém množství. Se zřetelem k tomu, že v tomto případě jde o aplikaci harmonizované kombinované nomenklatury, v níž by měla být rozhodnutí ve stejných věcech a ve všech státech vázaných touto nomenklaturou totožná, je žádoucí, aby Soudnímu dvoru byly položeny tyto předběžné otázky: 1) co se rozumí esencí ve smyslu kapitoly 21, položky 2101 kombinované nomenklatury, 2) pokud je význam pojmu esence jiný než význam pojmu výtažek, zda čajová esence musí mít určité složení či vlastnosti, 3) v případě, že by do kapitoly 21 položky 2101 kombinované nomenklatury patřily výrobky pouze na základě výtažků čaje, jak vysoký podíl tohoto výtažku musí výrobek obsahovat, aby bylo možno zařadit tento výrobek do této kapitoly nebo v případě, že by do kapitoly 21 položky 2101 kombinované nomenklatury patřily i výrobky na základě esencí čaje, jaké vlastnosti, případně složení musí výrobek mít, aby bylo možno zařadit tento výrobek do uvedené kapitoly, 4) v případě, že by z důvodu nízkého podílu čaje nebylo možno zařadit výrobek do kapitoly 21 položky 2101 kombinované nomenklatury, bylo by ho možno zařadit do kapitoly 21 06 90 98 kombinované nomenklatury nebo zda je ho možno (s ohledem na stopové množství theobrominu a kofeinu) zařazovat

pouze do položky 21 01. Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena městskému soudu k dalšímu řízení.

Celní ředitelství uvedlo, že se ke kasační stížnosti už nebude vyjadřovat nebo něco doplňovat a plně odkázalo na své vyjádření k žalobě.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud především obecně poznamenává, že nesprávné posouzení právní otázky může spočívat buď v tom, že soud při svém rozhodování aplikoval na posuzovanou věc jiný právní předpis, než měl správně použít, a pro toto pochybení je výrok soudu v rozporu s příslušným ustanovením toho kterého právního předpisu nebo v tom, že soudem byl sice aplikován správný právní předpis, avšak tento byl nesprávně vyložen. O nesprávné posouzení právní otázky může jít také tehdy, pokud by byl vyvozen nesprávný právní závěr z jinak správně zjištěného skutkového stavu věci, nebo je sice učiněn správný právní závěr, ale v odůvodnění rozhodnutí je nesprávně prezentován.

Městský soud v napadeném rozsudku citoval relevantní ustanovení zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „celní zákon“), nařízení vlády č. 303/1998 Sb., kterým se vydává celní sazebník, jímž se stanoví sazby dovozního cla, který obsahuje ve svém úvodu Všeobecná pravidla pro interpretaci Harmonizovaného systému, jež městský soud podrobně rozebral ve svém rozsudku.

Skutečnost, že názvy tříd, kapitol a podkapitol mají pouze orientační charakter, podle názoru Nejvyššího správního soudu neznamená, že by pro zařazování zboží byly zcela bez významu. Takový závěr se přičí systematickému myšlení a výkladu právního předpisu. Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží je skutečně systémem, tedy množinou prvků uspořádaných podle jejich podobnosti a souvislosti v ucelené subsystémy prvků, které se vyznačují určitými společnými znaky, jež je odlišují od jiných subsystémů tohoto systému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2004, č. j. 5 As 15/2003 - 96 www.nssoud.cz).

Uplatněním logického výkladu pravidla 3 Harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží při zachování podmínky prima facie (jež samo o sobě vylučuje jakýkoli jiný postup než první pohled; není tedy třeba přistupovat k míchání s vodou k dosažení podstaty zboží) je v daném případě jediný použitelný, neboť nelze v této souzené věci popřít podstatný rys, zde výslovně vyžadovaný, jímž je zcela nepochybně podíl 90% sacharózy, a šlo tedy o typ cukru. Nejvyšší správní soud se tedy ztotožňuje se závěrem, k jakému dospěl městský soud v napadeném rozsudku, tedy že zařazení zboží tak, jak to učinil stěžovatel, nelze považovat za souladné se zákonnými předpisy pro zařazování zboží do celního sazebníku.

V daném případě stěžovatelem deklarované sazební zařazení výrobků (granulovaných čajů s příchutí) do podpoložky 2101 20 98 kombinované nomenklatury sazebníku bylo celním orgánem odmítnuto s tím, že do sazebního čísla 2101 patří kromě jiného přípravek na bázi výtažků z čaje a předmětné výrobky obsahovaly pouze velmi malé množství přítomného čajového extraktu, tedy neměly charakter přípravků na bázi čajového výtažku, tj. kdy základní

(charakteristickou) složku tvoří tento výtažek. V roce 1999 obsahoval český celní sazebník (příloha 1 nařízení vlády č. 303/1998 Sb.) interpretační poznámku 1 (ke kapitole 21): „Podpoložky 2106 90 92 a 2106 90 98 zahrnují přípravky ve formě granulí obsahující cukr, výtažky z rostlin a kyselinu askorbovou nebo kyselinu citrónovou. Tyto přípravky jsou určeny ke konzumaci jako nápoje („čaje“) po smíchání s vodou“. V celním sazebníku pro rok 2001 doznala tato interpretační poznámka změny, a sice výraz „výtažky z rostlin“ byl „zúžen“ na „výtažky z rostlin čísla 1302“. Provedené analýzy nezpochybnily přítomnost jablečné šťávy nebo šťávy z jeřábu černého. Tyto složky však obecně nelze považovat za „rostlinné výtažky“, neboť ovocná šťáva se získává lisováním, zatímco v případě rostlinných výtažků jde o extrakt získaný vyluhováním. Z těchto důvodů nelze tedy ani pro účely uvedené interpretační poznámky ve znění roku 1999 považovat obsah jablečné šťávy nebo šťávy z jeřábu černého za obsah rostlinných výtažků ve výrobku. Celní sazebník tyto druhy výrobků rozlišuje, ovocné šťávy jsou uvedeny v čísle 2009, rostlinné výtažky zpravidla v čísle 1302, výtažek z čaje je však uveden v čísle 2101. Výrobky, tedy jiný rostlinný výtažek než zmíněný čajový extrakt (zjištěné stopové množství theobrominu a kofeinu) neobsahují. Ve výrobcích byla dále zjištěna kyselina citrónová. Zjištěné stopové množství těchto látek bylo interpretováno jako velmi nízký obsah čajového výtažku (extraktu), což potvrzuje i skutečnost, že přítomnost tříslovin čaje nebyla Celně technickou laboratoří prokázána.

Při zařazování posuzovaného zboží do celního sazebníku (sazební číslo 2106 nebo 1701) je třeba vycházet ze znění právně závazných všeobecných interpretačních pravidel. Z těch vyplývá, že nejdříve je nutno rozhodnout o zařazení do čtyřmístného číselného kódu (sazební číslo Harmonizovaného systému), a pak dále do odpovídajících položek a podpoložek (v rámci sazebního čísla). Prakticky šlo o spor, zda považovat předmětné výrobky za směs aromatizovaného nebo obarveného cukru (čísla 1701) a velmi malého množství čajového výtažku čísla 2101 (kdy taková směs se v souladu se všeobecným interpretačním pravidlem 3 b) zařazuje jako cukr v pevném stavu čísla 1701, který dává směsi podstatný charakter), anebo za potravinový přípravek, jinde neuvedený ani nezahrnutý sazebního čísla 2106. Nejvyšší správní soud již s ohledem na shora uvedené je toho názoru, že velmi malé množství čajového výtažku nezabavuje tyto výrobky charakteru cukru aromatizovaného nebo barveného, v pevném stavu čísla 1701 (také granulovaný cukr je cukr v pevném stavu). Skutečnost, že Vysvětlivky k Harmonizovanému systému k číslu 1701 výslovně formu „granule“ neuvádějí, neznamená, že je takový výrobek z čísla 1701 vyloučen. V uvedeném případě totiž vysvětlivky neobsahují taxativní výčet výrobků a granulovaný cukr výslovně z čísla 1701 vyloučen není. Toto je tedy dalším argumentem pro závěr, že je třeba tyto výrobky považovat za směs cukru (aromatizovaného či barveného) v pevném stavu čísla 1701 a velmi malého množství čajového výtažku čísla 2101, a na základě všeobecného interpretačního pravidla 3 b) zařadit tuto směs látek, která každá samostatně patří do různých sazebních čísel, podle té látky, jež dává směsi podstatný charakter, tj. cukr v pevném stavu čísla 1701 (konkrétní zařazení do sazebního čísla 1701 a dále do odpovídající podpoložky kombinované nomenklatury uvedené v celním sazebníku - podpoložka 1701 91 00). Změna interpretační poznámky 1 (v roce 2001) ke kapitole 21 nemá na výše uvedený závěr vliv. K tomu lze dodat, že uvedená interpretační poznámka upravuje podmínky pro zařazení do dvou konkrétních podpoložek 2106 90 92 a 2106 90 98. Rovněž skutečnost, že interpretační poznámka pro zařazování do uvedených podpoložek nestanoví konkrétní nebo minimální množství čajového extraktu pro tyto výrobky, nemá na uvedenou zásadu vliv.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal důvodnými ani další námitky stěžovatele o vadnosti předcházejícího správního řízení podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Nejvyšší správní soud shodně s městským soudem shledal

rozhodnutí celního ředitelství řádně odůvodněnými a logickými, která jsou odrazem potřebně provedeného dokazování. Ze správního spisu je totiž zcela zřejmé, že správní orgány provedly v řízení úplné dokazování a je z něj patrné, z jakých důkazních prostředků při svém rozhodování vycházely. Důkazní prostředky byly správními orgány řádně vyhodnoceny a provedené dokazování vyústilo ve spolehlivě zjištěný skutkový stav, z něhož správní orgány při svém rozhodování učinily odpovídající právní závěry. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že nebyly zjištěny vytýkané vady správního řízení, pro které měl městský soud napadená rozhodnutí zrušit.

Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnou i namítanou odlišnost mezi výtažkem a esencí a její nezohlednění v dosavadním řízení. Ačkoli oba pojmy označují chemicky odlišné látky, nemá skutečnost, zda dovážený výrobek obsahuje výtažek, esenci nebo koncentrát, žádný vliv na celní zařazení zboží. U příslušných položek celního sazebníku jsou všechny tři pojmy uváděny současně. Ostatně taková námitka nebyla ani v žalobě vznesena. Celní sazebník sice nestanoví minimální podíl výtažku, esence či koncentrátu v dovážené potravíně, pro zařazení zboží do určité položky celního sazebníku je však každopádně nutné, aby předmětný výrobek obsahoval výtažky, esence nebo koncentrát z čaje v kvantifikovaném, i minimálním, množství. Nelze nic namítat proti tvrzení stěžovatele, že by celní zařazení zboží podle kombinované nomenklatury mělo být stejné ve všech členských státech Evropské unie. V této věci je však třeba mít na paměti, že ke skutečnostem, které jsou předmětem sporu, došlo v roce 1999, o nichž bylo správními orgány rozhodováno v roce 2002, tedy ještě před přístupem České republiky k Evropské unii. Na této zásadní skutečnosti pak stojí i pravomoc českých celních orgánů postupovat při zařazování zboží do jednotlivých položek a podpoložek kombinované nomenklatury. Z uvedených důvodů je proto třeba odmítnout návrh stěžovatele na předložení předběžné otázky v uvedených směrech Evropskému soudnímu dvoru. Evropský soudní dvůr totiž v rozsudku ze dne 10. 1. 2006 *Ynos kft v. János Varga* (C-302/04, Sb. rozh. s. I-371) v bodech 35 až 38 odmítl svou pravomoc k výkladu sekundárního práva Společenství, pokud skutkové okolnosti původního sporu předcházely přistoupení státu k Evropské unii. Předložení předběžné otázky by za uvedených okolností bylo porušením zásady rychlosti a hospodárnosti řízení. Nejvyšší správní soud si proto učinil úsudek o výkladu sporných pojmů pro období před vstupem České republiky do Evropské unie sám v souladu s konstantní judikaturou v této oblasti.

Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O kasační stížnosti rozhodl bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a celnímu ředitelství žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

:

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu